Verschijnt om de 14 dagen. No. 8, 4e Jaargang, 28 Februari 1948

Werkend Nederland

ORGAAN VAN DE EENHEIDSVAKCENTRALE

REDACTEUR: H. HENNINK • ADRES: VONDELSTRAAT 54 • TELEFOON: 84315.

De E.V.C. en de solidairiteit

Ruim 2 millioen gulden aan strijdende arbeiders uitgekeerd

De Landelijke Raad van de E.V.C. heeft besloten een Solidariteits-fonds in het leven te roepen. In de naaste toekomst zal dit fonds een belangrijke rol gaan spelen in de strijd van de arbeidersklasse voor het dagelijks brood. Naast het moreel leiding geven aan het streven van het werkende volk naar een hoger levenspeil, is financiële en materiële steun aan hen die de daadwerkelijke strijd voeren onmisbaar. Tot nu toe was de E.V.C. in staat ook op dit punt haar verplichtingen na te komen. Vanaf de oprichting werd een bedrag, dat de 2.000.000 gulden belangrijk overschreed, uitgekeerd.

Meer en meer blijkt echter dat de Uniebonden hun kassen sluiten, wanneer hun leden openlijk tegen de loonpolitiek van de huidige regering in verzet komen. Wanneer deze maatregel niet in staat is het gerechtvaardigde verzet te breken, richten deze Uniebonden zich tot de bevolking met het advies:

> „Steunt niet, opdat zo gauw mogelijk het normale verstand bij de stakers de bovenhand krijgt".

Dit advies, dat meer met vies dan met raadgeving te maken heeft, is ontleend aan een manifest, broederlijk ondertekend door het N.V.V., K.A.B. en C.N.V. Daartegenover stelt de E.V.C. de solidariteit, ook met anders-georganiseerden. Het feit dat zij de weg naar onze organisatie nog niet gevonden hebben, verandert hieraan niets. De strijd voor de belangen van de arbeidersklasse laat zich daardoor niet uitstellen. Deze is er. In en door deze strijd zal het zaad gestrooid worden voor een broederschap, waaruit onvermijdelijk de organisatorische Eenheid zal groeien. Vandaar dat het gestichte fonds niet uitsluitend bedoelt het werken met steunlijsten door eigen leden beter dan tot nu toe te organiseren, maar ook en niet in de laatste plaats iets te zeggen heeft tot de anders-georganiseerden. Onverminderd de plicht van deze laatsten om hun bestuurders te bewegen de stakingskassen open te sluiten, doet de E.V.C. een beroep op hen daadwerkelijk aan onze steuninzamelingen deel te nemen.

Dit beroep steunt op de tienduizenden guldens, die reeds aan leden van de Uniebonden werden uitgekeerd.

Daarnaast ligt hier een belangrijke taak voor de vrouwen. Wanneer hun mannen de strijd voor lotsverbetering voeren, dan is dat voor vrouw en kinderen. Niet omdat zij hun „normale verstand" verloren hebben, wijzen de bouwvak- en textielarbeiders met kracht de dreigende loonsverlaging van de hand, maar wel omdat moeder de vrouw de eindjes niet meer aan elkaar kan knopen.

Niet omdat zij hun „normale verstand" verloren hebben, komen de D.U.W.-arbeiders in verzet, maar wel omdat zij vaak geen brood voor hun kinderen kunnen kopen. Daarom richt zich het Solidariteitsfonds ook tot de vrouwen en vraagt hen hun beste krachten te geven. Zij kunnen tijdens langdurige conflicten en in de zomermaanden kinderen tussen stad en platteland uitwisselen.

En tenslotte ons beroep op de jeugd. Laat deze bedenken, dat de toekomst vol dreiging en gevaren is, wanneer we vandaag onze plicht verzaken. Laat deze vooral niet vergeten dat, zal er een toekomst zijn vrij van vrees voor gebrek, werkloosheid en oorlog, de handen uit de mouwen gestoken moeten worden. Laten allen, die met ons streven naar sociale gerechtigheid en bestaanszekerheid, voorwaarden voor een duurzame vrede, aan de roepstem van de solidariteit gehoor geven en zich melden bij de besturen van de E.V.C. Deze beschikken over alle nodige gegevens en bescheiden om U aan het werk te zetten.

B.

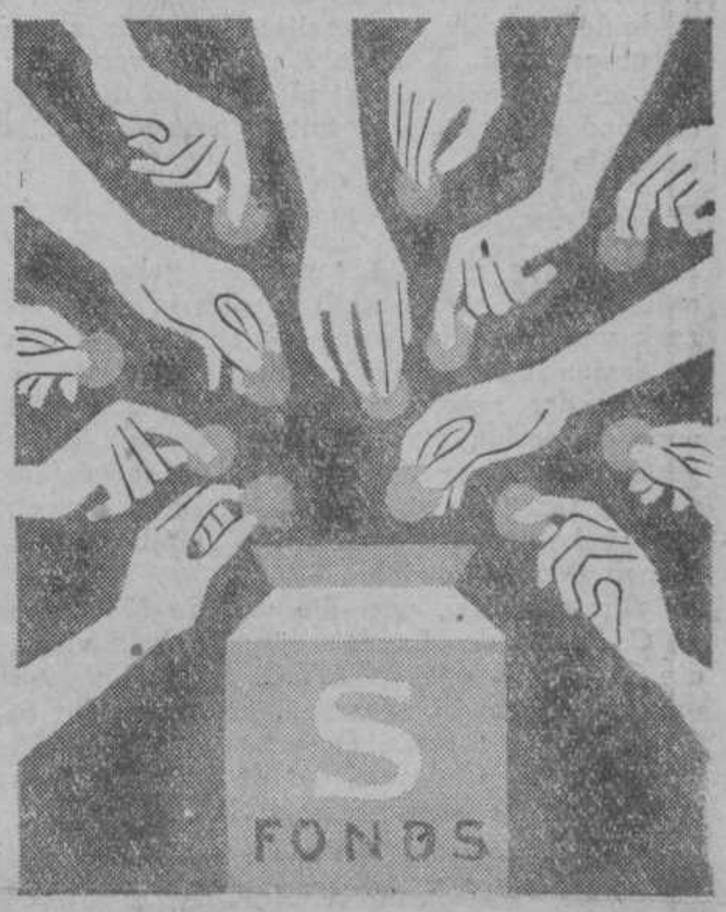

OP VOLLE TOEREN!

Als antwoord op de verklaringen van prof. Lieftinck, waarbij hij de Nederlandse arbeidersklasse niets anders aan te bieden had dan versobering en aanpassing, hebben de werkers zich met nog meer élan en strijdwil ingezet om onze algemene actie: „De strijd voor het dagelijks brood", tot een succes te doen worden, in het belang van de ganse arbeidersklasse.

In de afgelopen twee weken vonden dan ook niet minder dan 50 E.V.C.-vergaderingen plaats. En waar men ook in het land komt, overal is de stemming prima. Zo had Oosterwolde, een klein plaatsje in Friesland, een pracht bijeenkomst, met 375 bezoekers. De Friezen hebben blijkbaar de smaak te pakken, want in Harlingen, Oenkerk-Giekerk, Drachten en Sneek bleven de arbeiders ook niet bij de kachel zitten, doch gaven gehoor aan de oproep van de E.V.C.

De Hogeveners, bekend door hun hard werken en zwoegen, waren naar Hotel Mulder getrokken en de jongens van kam. Meijnen kunnen dan ook op een zeer geslaagde vergadering terugzien. Nieuwe leden zullen zeer zeker niet uitblijven. En wat te zeggen van Enschede? Hier sprak onze land. secr. B. v. d. Heul voor een zaal, waar niet minder dan 800 bezoekers aanwezig waren. „Wij zullen de activiteit nog verder opvoeren", verklaarde een plaatselijke bestuurder. De Twentenaren zijn mensen van de daad; dus dat komt wel in orde.

In Dordrecht sprak kam. de Vroome voor 650 belangstellenden. Een bewijs, dat de Dordrechtse werkers niet stil hebben gezeten.

Zwolle liet zich van zijn goede kant zien. Berend Blokzijl had een aandachtig gehoor en mocht meerdere malen een stormachtig applaus in ontvangst nemen.

Nijmegen wilde niet achterblijven en had de arbeiders ook bij elkaar getrommeld, evenals Haarlem. Ondanks 9 graden vorst, werden de handen in het Concertgebouw dikwijls warm geklapt. Zandvoort ging een avond niet naar zee — het weer was ook te koud — doch trok naar het Monopooltheater om. te luisteren naar onze Land. voorzitter.

En men kan trachten door zaal-afdrijving ons moeilijkheden in de weg te leggen, doch onze vergaderingen zullen slagen. Zij zullen steeds beter slagen, omdat het de arbeidersklasse duidelijk wordt, dat de strijd van de E.V.C. de enig juiste weg is: de strijd voor loonsverhoging ten koste van de winsten.

De bouwvakarbeiders op Schiphol kregen loonsverlaging met toestemming van de besturen van de Uniebonden. Zeer terecht namen de arbeiders deze aanslag op hun loonpeil niet en legden als één man het werk neer, de leden van de samenwerkende organisaties incluis.

Hiermede is het aantal stakers in Amsterdam uitgebreid tot ongeveer 1000 man — en hebben de arbeiders van het Amstelstation, die reeds enige weken in strijd staan, en van de meelfabrieken „Holland" en „Ceres", welke staking reeds een half jaar duurt, een flinke morele steun ontvangen.

Ook de textielarbeiders uit Twente verzetten zich tegen de verlaagde lonen, evenals de bouwvakarbeiders uit Leeuwarden.

De onrust onder de werkende bevolking neemt steeds grotere vormen aan. Het is de graadmeter van de wantoestanden in Nederland. Om deze wantoestanden uit te bannen, is strijd nodig. De strijd voor het dagelijks brood!

Amsterdam begroette het Solidariteitsfonds

Amsterdams straten lagen op die vroege Zondagmorgen in de koude Oostenwind verlaten en stil. Maar toch was er warmte in de hoofdstad en die zoudt ge zeker vinden in het Concertgebouw. Warmte van duizenden kloppende harten der arbeiders, mannen en vrouwen, die bijeengekomen waren om de geboorte van een nieuwe E.V.C.-loot feestelijk te vieren.
Het Concertgebouw had iets van zijn statigheid verloren — sneeuwwitte seringen, helrode tulpen, spandoeken en platen hadden de zaal een feestelijk karakter gegeven. Deze bijeenkomst betrof niet alleen een nieuwe, maar bovendien een zeer belangrijke loot: die Solidariteitsfonds werd gedoopt
„De bedoeling van dit fonds ligt opgesloten in de woorden van dat oude Solidariteitslied: „Voorwaarts en niet vergeten de solidariteit", zeide de landelijk 2e voorzitter Hennink in zijn openingswoord. Maar het was de voorzitter van de Eenheidsvakcentrale, Berend Blokzijl, die nader uiteen zou zetten, wat dit fonds bedoelde te zijn.

Bittere noodzaak

De stichting is geen toevallige gebeurtenis, aldus Blokzijl. Dit besluit wortelt in de noodzaak van de strijd. Want ook in 1948 worden de lasten van de oorlog nog steeds op de ruggen der arbeiders afgewenteld, zoals dit voor de oorlog met de lasten van de crisis geschiedde. Maar de krachten der arbeiders zijn toegenomen en de arbeidersklasse weet, dat verbeteringen slechts tot stand kunnen komen door de strijd.
Er zijn stemmen, w.o. die van de Kupersen en Coen van der Lende's, ging Blokzijl voort, die fluisteren, dat de E.V.C. stakingen leidt uit politiek gewin. Maar.... stemmen, die zo fluisteren, minachten de arbeidersklasse. Zij veronderstellen immers, dat de arbeiders zich van achter de bureaux laten leiden!

Ook toen . . . .

Zeven jaar geleden waren deze lieden even ver van de arbeidersklasse verwijderd. Toen de arbeiders in 1941 staakten, deden zij dit bewust. Ook toen wisten zij, dat verzet noodzakelijk was en deze noodzaak werd geboren in de kommer van die oorlogsjaren.
De Kupersen en Van der Lende's hebben het druk met heen en weer reizen om het Wereldvakverbond uiteen te scheuren. „Maar wij", riep Blokzijl uit, „wij vechen wéér voor onze vrijheid en in ons kleine landje zullen wij die strijd verder voeren. Voor zulk een strijd is echter de solidariteit van alle arbeiders nodig. De onvermijdelijke strijd moet gevoerd worden en kan het beste gevoerd worden, wanneer ook de solidariteit is georganiseerd. Wij moeten niet alleen morele steun kunnen geven, maar ook de munitie om de arbeiders in staat te stellen de strijd te voeren."

Oude vergrijsde arbeiders, die in de loop der jaren het woord solidariteit hebben leren begrijpen als onmisbaar in de strijd, luisterden ingespannen. Sommigen hadden het hoofd iets naar de spreker toegedraaid om beter te kunnen horen. Maar ook de vrouwen waren vol aandacht; voor hen betekent dit woord: ook in de moeilijkste tijden eten voor het gezin.... en de jongeren hebben het in deze harde na-oorlogse jaren leren kennen als het kostbaarste bezit van de arbeidersklasse.
En daar zat Delko Grabusic uit Joegoslavië, die tijdens de oorlog bij de partisanen vocht.... Dat ene woord verstond hij: solidariteit.... Hij glimlachte zijn sterke, witte tanden bloot en knikte instemmend....

„Een week bestaat het Solidariteitsfonds", kon Berend Blokzijl mededelen, „maar reeds is *f* 15.000 aan het Hoofdbestuur afgedragen." Hartstochtelijk riep hij uit: „Wanneer de arbeiders niet gesteund worden door hun eigen vakbonden, dan zal de E.V.C. dat moeten doen.

Gij vindt hèt . . . .

De solidariteit zult ge aantreffen bij alle arbeiders, die tezamen met u in de D.U.W. werken; ge zult die vinden bij de arbeiders, die met u achter de weefgetouwen staan; ge zult die aantreffen bij de arbeiders in de mijnen, omdat zij allen de kommer ondervinden. De vrouwen zullen met steunlijsten en bussen moeten werken en ook de jeugd mag niet achterblijven. De strijd van nu beslist ook over de toekomst. Regiment na regiment zullen wij opbouwen, want het scherpste wapen is het wapen der solidariteit."
Maar bij een feestelijke bijeenkomst horen ook zang en muziek. En daar waren Lion Contran en Ru van Veen, die de vleugels bespeelden, daar was Theo Baylé, die de zaal in verrukking bracht met zijn opera-aria's. Het zangkoor Morgenrood ontroerde door het élan

Theo Baylé oogstte veel succes

en de eerlijkheid, waarmede zij hun liederen ten gehore brachten. Wat nog te zeggen van Uut en Ber Hulsing? Met hun liedjes over „doodgewone dingen", hebben zij het hart gestolen van de doodgewone mensen....
Misschien was voor allen, die aan deze ochtend medewerkten het mooiste compliment, dat die zeventigjarige opperman uit de bouw, Dijkers, ontroerd zijn ogen afveegde en zei: „Wa' was dat mooi! Ik ben er nog vol van... Wij genieten van dat mooie te weinig."
Maar er was niet alleen ontroering bij deze zeventigjarige. Toen bij de spontane collecte het geld neerregende op het podium, riep hij trots en vol overtuiging uit: „Ik loop al lang mee in de arbeidersbeweging. En als ik het zo bekijk, slaagt het schitterend!"

„Uut en Ber"
Brachten liedjes over „doodgewone dingen"

De verplichte werkloosheidsverzekering

Sijmen betaalt

Nadat wij in ons vorig nummer de inhoud van het door minister Drees ingediende ontwerp van wet op een verplichte verzekering tegen de geldelijke gevolgen van onvrijwillige werkloosheid hebben gepubliceerd, zullen wij nu dieper op de detailpunten ingaan.
Alleen al het uitspreken van het woord „werkloosheid" vervult de arbeidersklasse met angst en vreze. En niet ten onrechte. De Nederlandse werkende bevolking weet maar al te goed, wat werkloosheid inhoudt.
Wij moeten hierbij voorop stellen, **dat de werkloosheid een verschijnsel is van het kapitalisme.**
Het is in dit verband niet zonder belang aan te halen, wat de Commissie-Van Rhijn in het rapport Sociale Zekerheid (samengesteld in opdracht van de regering in 1945) in verband met de toestand in de Sowjet-Unie opmerkt:
„Opmerkelijk is tenslotte, dat in 1930 de werkloosheidsverzekerding werd opgeheven. Aangezien de werkloosheid toen **definitief** was verdwenen, had deze verzekering verder geen reden van bestaan meer".
Terwijl de gehele kapitalistische wereld onder een werkloosheid als nooit tevoren gebukt ging, was daar de werkloosheid definitief verdwenen.
In ons kleine landje echter, waar gebrek heerst op vrijwel elk gebied, waar practisch nog weinig terecht gekomen is van de opbouw — wij denken slechts aan het grote woningtekort — verwacht de regering werkloosheid. Het is weinig bemoedigend voor de arbeidersklasse te moeten horen, dat de gemiddelde werkloosheid op 6% wordt geschat, d.w.z. plus minus 130.000 werklozen. En in ons kapitalistisch Nederland is de arbeidersklasse niet verantwoordelijk voor dit werkloosheids-verschijnsel, omdat zij niet bepaalt, **wat** er geproduceerd wordt. Zij heeft bovendien geen enkele invloed op de **omvang** van de productie, evenmin heeft ze enige directe zeggenschap over de **verdeling** van de goederen. De regering en haar aanhangers onthouden de arbeiders elke vorm van werkelijke medezeggenschap.
Wanneer echter het zaakje in de soep loopt en de crisis om de hoek komt, dan heeft men diezelfde arbeiders nodig om een bijdrage te leveren in de komende werkloosheid. Dan mogen ze mede de premie betalen....
Men voelt de onredelijkheid. Het zou dan ook juist zijn om de volle lasten van eventuele werkloosheid geheel op de schouders van de kapitaal-bezitters te leggen.
Hiervoor zijn nog meerdere argumenten aan te voeren. Terwijl de werkloze arbeider en zijn gezin **direct** in hun bestaan worden getroffen, maken vele bedrijven, ook bij een verminderd aantal tewerkgestelden nog ruime winsten. Bovendien zijn de arbeiders nimmer in staat iets op zij te leggen voor nog slechtere tijden, terwijl de meeste ondernemingen ook gedurende een crisis nog

uit een daartoe gevormde reserve) winsten uitkeren. En tenslotte hebben de kapitaalbezitters direct belang bij een zeker aantal werklozen, uit welk „reserve-leger" zij naar behoefte werkkrachten kunnen putten en die een waarborg zijn voor loondruk.
Ondanks het voorgaande vindt de minister van Sociale Zaken het nodig (ondanks zijn standpunt, dat een zekere arbeidsreserve voordelig is voor de ondernemers) dat de kosten daarvan voor één derde, 2% van het loon, door de arbeiders worden gedragen.
Natuurlijk droegen de arbeiders voor de oorlog alle kosten van de verzekering, zij dan later met belangrijke subsidie van de Overheid. Dit paste echter geheel in het kader van het kapitalisme. Van de socialistische minister is afwenteling van de lasten op de arbeiders niet aanvaardbaar. Hij verloochent hiermede het socialisme én het socialistisch inzicht in de maatschappelijke verhoudingen.

Nu de arbeiders daarbij gebukt gaan onder de grote zorgen, terwijl de aanvallen op hun lonen steeds heftiger worden, moeten wij als Eenheidsvakcentrale de premie-betaling door de werkers afwijzen. Zij kunnen deze verkapte loonsverlaging niet dragen.

(Wordt vervolgd)

Radicale taal van het C.N.V.

Volgens de heer Strijbos, tweede voorzitter van het C.N.V., zal aan een derde loonronde niet meer te ontkomen zijn. „Van een algemene prijsverlaging is sinds de afkondiging van de loonstop weinig terecht gekomen". Deze woorden werden gesproken op een buitengewone algemene vergadering van het C.N.V.
Over de onrechtvaardigheid is het C.N.V. ook verbolgen.

> „De Christelijke vakbeweging is niet bereid, de onrechtvaardigheden stilzwijgend te aanvaarden; zij zal integendeel al haar krachten inspannen om ook te dezer zake haar strijd voor sociale gerechtigheid te strijden".

Met woorden schieten de arbeiders weinig op; zij verlangen daden. Op de daden van het C.N.V. moet men nog wel eens wachten.
We herinneren ons nog zeer goed, dat in 1946 het C.N.V. van oordeel was, dat een onvoorwaardelijke loonstop onaanvaardbaar was. Nadien gaf zij volledig medewerking tot loonsverlaging.... Vraagt het de textiel-, de land- en de bouwvakarbeiders maar. Zij weten daarover mede te praten.

De strijd voor het dagelijks brood

Agenda openbare vergaderingen

27 Febr.		Vlaardingen Excelsior
27	„	Heerenveen Het Posthuis
27	„	IJmuiden Flora
27	„	Steenwijk Zomermaand
1 Maart		Delft Musica
3	„	Bussum Harmonie
5	„	Elim ?
5	„	Oudehorne A. Jansma
8	„	Gouda Kunstmin
9	„	Maastricht Redoutezaal
10	„	Vroomshoop A. Koekkoek
13	„	Lippenhuizen Café Mulder
14	„	Heerlen Bosman
18	„	Hoofddorp Hotel de Beurs
18	„	Amersfoort Amicitia
20	„	Terwolde Dorpzicht
27	„	Stadskanaal Frascati
27	„	Nijmegen ?
31	„	Den Haag Dierentuin

Indonesië van dwang en vrijheid (4)

Opgemerkt dient te worden, dat de S.O.B.S.I. steeds wordt geraadpleegd over alle vraagstukken betreffende de verdediging, sociale aangelegenheden, economische politiek en de voedseldistributie. De S.O.B.S.I. is vertegenwoordigd in de Economische Raad, die het Tien-jaren-plan voor de economische wederopbouw van de Republiek uitvoert.

De S.O.B.S.I. ondersteunt de politiek van de regering met betrekking tot de bezittingen, die in buitenlandse handen zijn en legde, ter gelegenheid van de vredesondernandelingen met de Nederlanders, een Memorandum voor aan de Commissie van Goede Diensten, die ingesteld is door de Veiligheidsraad, in verband met haar standpunt tegenover de onderhandelingen. Hierin verklaarde de S.O.B.S.I. eveneens, dat zij niet tegen het binnenkomen van vreemd kapitaal in de Republiek is. De S.O.B.S.I. heeft er niets op tegen, dat buitenlands kapitaal winst maakt in Indonesië, doch is tegen koloniale uitbuiting en koloniale extra-winsten.

De arbeidersbeweging heeft een belangrijke invloed op — en stem in — de gang van zaken in de Republiek. De S.O.B.S.I. steunt samen met het Indonesische Boerenfront de linkervleugel van het socialistisch blok, bestaande uit de Socialistische Partij, Partij van de Werkers, de Communistische Partij van Indonesië en de Indonesische Socialistische Jeugd.

De president van de S.O.B.S.I., Harjono, die lange tijd verbannen was, is een oudgediende in de arbeidersbeweging. De algemeen secretaris Njono heeft de jeugdige leeftijd van 23 jaar; hij heeft een belangrijke rol gespeeld bij het in het geheim organiseren van de werkers tijdens de Japanse bezetting.

De internationale betrekkingen van de S.O.B S.I. zijn in het bijzonder nauw verbonden met de werkers van Malaya, Australië, India en Holland. Vertegenwoordigers van het W.V.V. en van de Nederlandse en Australische vakbeweging waren onder de gasten van haar Congres, dat in Mei van dit jaar werd gehouden. De S.O.B.S.I. is nu lid van het W.V.V. en was aanwezig op de vergadering van de Algemene Raad van het W.V.V., die verleden zomer in Praag werd gehouden, vertegenwoordigd door Setyadjit en Oei Gee What (Chinees). De S.O.B.S.I. ziet de noodzaak van het onderhouden van internationale betrekkingen en is zeer dankbaar voor de steun van de internationale arbeidersklasse, in het bijzonder uit Australië, Malakka, India, Egypte en Holland, in de strijd tegen de Nederlandse agressie.

Daar de arbeidsvoorwaarden in de door de Nederlanders bezette gebieden niet veel verschillen bij de periode van voor de oorlog — in le eerste helft van dit jaar gingen de Chinese arbeiders in de tinmijnen van Banka en Billiton in staking — hebben de arbeiders in de Indonesische Republiek zeker grote vorderingen gemaakt.

En tenslotte heeft Indonesië een arbeidersbeweging, die vrij is en die een machtige organisatie heeft, een bekwame leiding en de juiste en volledige kennis van haar taak in het huidige stadium van de strijd der werkers.

Een brutale scheuringspoging

De A.F.L., een reactionnaire Amerikaanse vakvereniging die niet bij het W.V.V. is aangesloten en nauwe betrekkingen met het dollar-kapitaal onderhoudt, heeft het initiatief genomen tot het bijeenroepen van een conferentie van vakverenigingen uit de landen, die voor de zgn. Marshall-hulp in aanmerking komen. Om de arbeiders uit de West-Europese landen zand in de ogen te strooien werd dit initiatief overgedragen aan Engelse, Belgische en Luxemburgse vakverenigingen en het N.V.V. Deze 4 organisaties zonden ook een uitnodiging aan de E.V.C. Wij willen niet op de beslissing van het H.B. of Landelijke Raad vooruitlopen, maar stellen reeds nu vast, dat dit een openlijke poging is de Eenheid in het Wereld-Verbond van Vakverenigingen te verstoren. In November van het vorig jaar besloot het Uitvoerend Bureau van het W.V.V. in haar eerste zitting van dit jaar het plan-Marshall op de agenda te plaatsen. Deze zitting vindt hoogstwaarschijnlijk in de eerste helft van April plaats. De conferentie die door Kupers van het N.V.V. en zijn vrienden wordt bijeengeroepen.... half Maart.

Ze willen de arbeiders doen geloven, dat hun haastige handelingen beïnvloed worden door hun ongerustheid over het lot van West-Europa. In werkelijkheid echter ondermijnen ze de kracht van het W.V.V., confereren ze met arbeiders-vijandige elementen en lappen de besluiten van het W.V.V. aan hun laars.

Het lot van West-Europa is echter afhankelijk van de kracht, die de vooruitstrevende arbeidersklasse kan ontwikkelen en niet van één of ander Amerikaans plan. En de kracht van deze arbeidersklasse is nauw verbonden met het W.V.V. dat meer dan 70.000.000 werkers heeft verenigd. De E.V.C. is er trots op deel te zijn van deze machtige arbeidersorganisatie en zal met kracht tegen de scheurmakers optreden. Wij komen op deze zaak terug, zodra het H.B. en de L.R. van de E.V.C. het antwoord op de uitnodiging voor de Marshall-conferentie heeft opgesteld en gepubliceerd.

Nederlaag voor scheurmakers in Frankrijk

De verkiezingen, welke vorige week onder de mijnwerkers gehouden zijn voor het aanwijzen van vertegenwoordigers bij het beheer van de sociale kassen, hebben een schitterende overwinning opgeleverd voor de C.G.T. Van de 310 zetels behaalde de C.G.T. er 306, met meer dan 80% van het totaal aantal stemmen.

De scheurmakers van de „Force Ouvrère" behaalden slechts 2 zetels. Hiermede hebben de Franse arbeiders nogmaals hun eenheidswil tot uitdrukking gebracht en de scheurmakers en de reactie een harde slag toegediend.

VAN DE PLAATSELIJKE CENTRALES

AMSTERDAM

De Pl. Centrale belegde Zondagmorgen 15 Februari in het Astoria-theater in het Noordelijk deel van de stad een filmochtend, waarvan de opbrengst geheel ter beschikking werd gesteld van de stakende arbeiders. Naast het prachtige filmwerk „Prof. Mamlock", dat door de aanwezigen met aandacht en met luide bijval werd gevolgd, sprak onze land. voorz. Berend Blokzijl op treffende wijze over de strijd der arbeidersklasse voor het dagelijks brood. De stampvolle zaal, waar ruim 500 werkers uit de bedrijven in Amsterdam-Noord met hun vrouwen aanwezig waren, gaf uiting aan de door kam. Blokzijl opgeroepen solidariteit door met gulle hand te geven aan de gehouden collecte. Collecte en batig saldo brachten in totaal een bedrag van ƒ 399.35 op. Een prachtig resultaat.
De op Maandagavond 16 Februari gehouden vergadering der brandstoffenwerkers bracht eveneens een prachtige collecte op. Onze brandstoffenjongens haalden maar eventjes ƒ 73.34 op.

ALPHEN AAN DE RIJN

Uit het jaarverslag blijkt, dat ons ledental groeit. Wij zien met optimisme de toekomst tegemoet en zullen zorgen, dat de filmavond op 15 Maart a.s. een succes wordt.

APPELSCHA

Wij hadden een zeer goed geslaagde vergadering op 2 Februari. Kam. v. Renssen sprak over de DUW-toestanden. Hij wekte de aanwezigen op de strijd aan te binden tegen deze wantoestanden. Het bestuur is als volgt samengesteld: A. Kromhout, voorz.; Th. Bruynzeels, secr.; J. de Vries, penningm.

ANNA-PAULOWNA-BREEZAND

De film „Prof. Mamlock" is hier gunstig ontvangen. Wij spraken vele kameraden, die nog nimmer zulk een prachtige en indrukwekkende film hadden gezien.
Zittingen voor Rechtsbijstand worden gehouden elke Zaterdagmiddag van 3—5 uur, ten huize van H. Kalter, Zandvoort 162 te Breezand. Op Donderdagavond vinden geen zittingen plaats.

AADORP

De gehouden feestvergadering is uitstekend geslaagd, ondanks dat een lid van de heilige Hermandad — ook wel politie-agent genoemd — nogal wat noten op zijn zang had staan. Een verloting bracht ƒ 20.— op. Het geld werd ter beschikking gesteld van de stakers.

AMERSFOORT

Het bestuur van de Pl.Centrale is thans als volgt samengesteld:
ter Wolbeek, voorzitter; G. W. v. d. Berg, Varkensmarkt 11b, secretaris; H. Mater, penningmeester; leden Ch. Pasendag, Tuithof en Koops. Voor de Grafische is nog een plaats open gehouden.

BLIJHAM

Wij maken op vele geslaagde vergaderingen in het land geen uitzondering. Ook wij hadden een prachtige filmavond. De film „Prof. Mamlock" viel zeer in de smaak. Een collecte bracht ƒ 26.30 op. Wij gaan op de goede weg voort!

DRACHTEN.

Kam. Kleinsma was op 14 Februari naar Drachten getogen, om daar op een openbare vergadering het doel en streven van de E.V.C. uiteen te zetten. De collecte voor de stakende makkers in het land bracht ƒ 9.48 op. Een politie-agent had voor deze avond zijn uniform verwisseld voor een burgerpakje en maakte aantekeningen van het gesprokene. Alles kon blijkbaar door de beugel en een politionele actie behoefde niet te worden ingezet!

EMMERSCHANS

Het Bureau voor Rechtsbijstand houdt iedere eerste Zaterdag van de maand zitting in café R. Schoemaker van 4—5 uur.

ENSCHEDE

Op 17 Februari j.l. organiseerde onze afdeling een Openbare Vergadering, waar ruim 800 personen aanwezig waren en alwaar het woord gevoerd werd door onze landelijke secretaris B. v. d. Heul.
De rede die hij hield stond in het teken van onze strijd voor het dagelijks brood en terwijl hij scherp de houding van de regering in het huidige loon- en prijsbeleid hekelde en tegenover de grote winsten, die gemaakt worden door de ondernemers, de zorgvolle omstandigheden schilderde, waaronder de arbeidersklasse gebukt gaat, stond hij tenslotte evencens stil bij de huidige strijd der arbeiders bij spinnerij Oosterveld. Hartstochtelijk deed hij een beroep op de aanwezigen hun volle medewerking te verlenen aan het door het H.B. gestichte Sol.fonds.
Het slot van de avond werd verzorgd door het Duo ten Hopen met conference van Maupie Staudt, begeleid door Wim Elzendoorn.
Na afloop der vergadering werd een collecte voor de stakers gehouden, die ƒ 117.42 opbracht.

JUBBEGA.

Het gaat hier bijzonder goed met de E.V.C. Enthousiast,, strijdbaar en vastberaden gaan wij voorwaarts. Wij hebben weer 4 nieuwe leden ingeschreven. Op 7 en 8 Februari hielden wij feestvergaderingen. Twee keer was de zaal tot de nok gevuld. De verlotingen brachten ƒ 166.— op. Vermoedelijk zal onze afdeling haar medewerking ook verlenen bij feestvergaderingen in Lippenhuizen en Oldeberkoop. Op 6 Maart gaan wij 2 kindervoorstellingen organiseren. Vrienden in het land, jullie kunnen op ons rekenen in de strijd voor het dagelijks brood!

KROMMENIE.

In de op 6 Februari gehouden plaatselijke Raadsvergadering werd besloten vooral veel aandacht te besteden aan het werken met steunlijsten. Binnenkort zullen wij een filmavond houden.

HALFWEG

De filmavond op 30 Januari is zeer goed geweest. Het was jammer, dat onze burgemeester een bijzondere opvatting omtrent de democratie heeft. De inleider mocht n.l. niet spreken over de staking bij de meelfabrieken „Holland" en „Ceres". De waarheid is ook bijzonder hard om aan te horen. Onze leden zullen echter hun lessen trekken.

HENGELO

De door onze afdeling georganiseerde feestavond op 14 Februari is een daverend succes geworden. De zaal van „De oude molen" was tot in alle hoeken bezet. Velen moesten teleurgesteld worden wegens het feit, dat er niet meer mensen toegelaten konden worden.
Wij overwegen om opnieuw een dergelijke avond te organiseren. Laten de teleurgestelden dan goed op de komende publicaties letten. Wij zijn er van overtuigd, dat het weer storm zal lopen. (Goed zo, Hengelo. — Red.).

LEEUWARDEN

Wat activiteit vermag, blijkt uit het feit, dat kam. J. J. v. d. Bos in twee avonden ƒ 55.50 voor de stakende arbeiders inzamelde. Een eresaluut aan deze makker. Wie volgt dit goede voorbeeld?

Feestavond

Op Zaterdag 27 Maart a.s. — 8 uur — grote feestavond met medewerking van het bekende **Amusacabaret** in de Harmonie. Albert de Booy, conferencier. Entree ƒ 1.20.
Des middags grote kindervoorstelling met Davola, Wim Zuppen, goochelen, sprekende Mickey Mouse en jeugdfilm, aanvang 3 uur. Entree ƒ 0.30.
Plaats bespreken op de dag van voorstellingen van 10 tot 1 uur.
De op 13 Maart vastgestelde feestavond moest om technische redenen worden verzet en vindt dus op 27 Maart plaats.

De Duw van Drees

De DUW-arbeiders, werkzaam op het vliegveld Leeuwarden, in Vollenhove en Echtener Polder, hebben in een op 7 Februari gehouden vergadering met klem geprotesteerd tegen de wantoestanden in de DUW. Zij eisten van de regering directe maatregelen tot verbetering.

NW. NIEDORP

Wij hadden een zeer goede ledenvergadering. Opbrengst collecte voor de stakers ƒ 17.75.

NIJMEGEN

De op de openbare vergadering op 12 Februari aanwezigen hebben met volle overgave geluisterd naar de schitterende rede van kameraad Berend Blokzijl, die op de hem eigen manier een overzicht gaf van de loon- en prijspolitiek van de regering en van de steun welke zij daarbij van de Uniebonden ondervindt. Spreker wekte de aanwezigen op om met ons de strijd te voeren voor het dagelijks brood en toonde met voorbeelden aan, dat geen inflatie ten gevolge heeft, wanneer het maar gaat ten koste van de winsten! Dat tastbare resultaten van zulk een vergadering niet uitblijven, bewijzen ons de nieuwe leden, die zich de eerste dagen na de vergadering kwamen melden.

OENKERK — GIEKERK

Ook wij hebben ons ingezet voor „De strijd voor het dagelijks brood". De hier gehouden openbare vergadering heeft aan alle verwachtingen voldaan. Kam. Tjebbe de Loor uit Amsterdam hield een zeer goede en gloedvolle redevoering. De collecte, die gehouden werd voor hen die in strijd zijn, bracht ƒ 17.40 op. Bravo makkers!

RENKUM

Het bezoeken van de klachten-avonden in onze afdeling loopt prachtig. Even prachtig moeten echter ook onze vergaderingen gaan lopen. In het belang van onze gezinnen zullen we allen aan de slag moeten. De E.V.C. die voor de arbeiders op de bres staat, wordt van alle kanten aangevallen. Werkgevers en samenwerkende organisaties vormen één front. Wij zullen daar als één man een sterke barricade tegen moeten vormen. Bezoekt daarom onze eerstkomende vergaderingen in grote getale en stelt je op de hoogte van wat er leeft en omgaat in onze afdeling en de gehele arbeidersklasse.

E.V.C. FILMDIENST

Agenda van 29 Febr. tot 14 Maart

Professor Mamlock

Febr.	29	10	uur	Den Haag, Odeontheater, Herengracht 18
„		2	„	Amsterdam, Krasnapolsky, Warmoesstraat
„		8	„	Valthermond, zaal W. v. d. Hel
Maart	1	8	„	Dordrecht, Americain, Groenmarkt
„	2	8	„	Spijkenisse, Sport, Havenkade 66
„		8	„	Boertange, zaal Visser
„	3	8	„	Rockanje, De Rots, Dorpsw. 12
„		8	„	Veendam, Café Kolk, Beneden Oosterdiep
„	4	8	„	Delfzijl, City-theater
„		8	„	Heenvliet, de Gouden Leeuw, Markt 27
„		8	„	Assen, Wilhelminazaal
„	5	8	„	Vierpolders, de Spil, Rattendijk
„		8	„	Hardenberg, Hotel Piering, „Jachthuis", Lutten
„	6	8	„	Nieuwweerdinge, zaal Grooten
„	7	10.30	u.	Groningen, Grandtheater, Grote Markt
„	8	7.30	u.	Gouda, Kunstmin, Ons Genoegen, Boelekade
„		8	„	Drachten, zaal Hamburg
„	9	8	„	Vlaardingen, Harmonie, Schiedamseweg 35
„		8	„	Donkerbroek, Café Lingsma
„	10	8	„	Schiedam, Musis Sacrum, Lange Haven 111
„	11	7	„	Purmerend, Schinkelbioscoop
„		9.30	u.	idem idem
„	11	8	„	Maassluis, Luxor
„		8	„	Appelscha, Hotel Boscha
„	12	8	„	Hoek van Holland, Harmonie, Harmoniestraat
„		8	„	Noordwolde, Oosterhof
„	13	8	„	Voorst, 't Wapen van Gelderland
„		8	„	Scherpenzeel, Café Vennema
„	14	10	„	Hoogezand, Bioscoop
„		7	„	Nieuwe Schans, Schansema

De Bergen van Joego-Slavië

Maart 3 8 uur Gorinchem, Doelenzaal, Molenstraat

Bonte E.V.C.-avonden

Maart 13 8 uur Stadskanaal, Luxor-bioscoop.
Maart 27 8 uur Leeuwarden, Harmonie

TILBURG.

Schande!

Een E.V.C.-lid van de Bedrijfsgroep „Spoor" moest in verband met zijn werk een proefwerkje maken. Slaagde hij hierin dan zou zijn loon iets verhoogd kunnen worden. Hij slaagde echter niet. Twee leden van het N.V.V. kwamen bij hem en verklaarden, dat wanneer hij lid van hun organisatie werd, hij alsnog zou slagen.
Wij wisten niet, dat het lidmaatschap van de moderne bond doorslaggevend voor het maken van proefwerk is! We leven toch maar in een „vrij en democratisch" Nederland.....

UFFELTE.

Kam. v. Renssen sprak op een openbare vergadering, belegd door onze afdeling. Hoewel het plaatselijk N.V.V.-bestuur toezegging had gedaan, dat er ook een hoofdbestuurder van het N.V.V. aanwezig zou zijn, om ook het een en ander in het midden te brengen, liet deze verstek gaan. Het valt ook niet mee om met kam. v. Renssen te debatteren.

VOORST

Onze afdeling belegde op 10 Februari een openbare vergadering. Kam. Gerritsen had deze avond zijn geboortegrond weer eens opgezocht en sprak over „De strijd voor het dagelijks brood".
„Van de verdeling van de nationale armoede", die Prof. Schermerhorn het Nederlandse volk beloofd heeft, is niets terecht gekomen. Wij zien aan de ene zijde stijgende winsten, terwijl aan de andere zijde het levenspeil der werkende bevolking met de dag slechter wordt, aldus spreker.
Het gesprokene viel zeer in de smaak en aan het eind van de avond gaven zich twee nieuwe leden op.

IJMUIDEN

De plaatselijke E.V.C. houdt regelmatig in school H. Wijk aan Zeeweg, scholing. De volgende avonden vinden plaats op 1, 8, 15, 22 en 29 Maart, onder leiding van de schoolonderwijzer D. de Bruin.